

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Dagmar Nygrínové v právní věci žalobce: **M. Š.**, zast. Mgr. Martinem Zikmundem, advokátem, se sídlem Perlová 14, Plzeň, proti žalovanému: **Ministerstvo zemědělství, Pozemkový úřad Domažlice**, se sídlem Haltravská 438, Domažlice, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 4. 2007, č. j. 602/2007/7120PÚ, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 12. 10. 2007, č. j. 30 Ca 81/2007 – 24,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá.**
- II. Žádnému z účastníků řízení **se nepřizná vá** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností brojil žalobce M. Š. (dále jen stěžovatel) proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 12. 10. 2007, č. j. 30 Ca 81/2007 – 24, (dále jen „napadené usnesení“), kterým byla odmítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 4. 2007, č. j. 602/2007/7120PÚ, podle § 46 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) jako opožděně podaná. Rozhodnutím žalovaného byl schválen návrh komplexní pozemkové úpravy v k. ú. Močerady.

Proti rozhodnutí žalovaného podal stěžovatel dne 17. 8. 2007 žalobu ke Krajskému soudu v Plzni, když uvedl, že rozhodnutí žalovaného obdržel dne 22. 6. 2007. Stěžovatel se žalobou domáhal, aby Krajský soud v Plzni rozhodnutí žalovaného z důvodu věcné nesprávnosti, nezákonnosti a protiústavnosti zrušil a vrátil mu věc k dalšímu řízení.

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že stěžovateli bylo v souladu s § 24 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (dále jen „správní řád“) rozhodnutí doručeno již 15. 4. 2007 a 22. 6. 2007 mu pouze k jeho žádosti opětovně zaslal rozhodnutí, aby je měl fakticky k dispozici a zároveň jej upozornil, že mu bylo doručeno již 15. 4. 2007. Podle žalovaného tak stěžovateli již uplynula lhůta pro podání žaloby.

Krajský soud v Plzni v odůvodnění napadeného usnesení uvedl, že v této věci je příslušný k rozhodnutí o žalobě správní soud a v této souvislosti odkázal na příslušnou judikaturu. Podotkl, že podle § 129 odst. 1 věty první s. ř. s. lze ve věcech správního soudnictví, v nichž zvláštní zákon svěřuje soudu rozhodování o opravných prostředcích proti rozhodnutím správních orgánů podle části páté hlavy třetí občanského soudního řádu, ve znění účinném k 31. 12. 2002, ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, podat ve lhůtě třiceti dnů od doručení rozhodnutí, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinak, žalobu podle části třetí hlavy druhé dílu prvního tohoto zákona, jsou-li splněny podmínky tam stanovené. Připomněl, že podle tehdy účinného § 24 odst. 2 správního řádu, nebyl-li adresát písemnosti, která má být doručena do vlastních rukou, zastížen, ačkoliv se v místě doručení zdržuje, doručovatel uloží písemnost v místě příslušné provozovně držitele poštovní licence nebo u obecního úřadu a adresáta o tom vhodným způsobem vyrozumí. Nevyzvedne-li si adresát písemnost do tří dnů od uložení, považuje se poslední den této lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl.

Krajský soud v Plzni uvedl, že z příloh žalovaného vyplývá, že rozhodnutí žalovaného bylo doručováno prostřednictvím České pošty, s. p. Protože stěžovatel nebyl doručovatelem zastížen, byla zásilka uložena dne 12. 4. 2007 na Poštovním úřadě Staňkov, o čemž bylo stěžovateli zanecháno oznámení o uložení zásilky. Stěžovatel si však zásilku v úložní době nevyzvedl, a proto byla dne 30. 4. 2007 vrácena žalovanému. Podáním ze dne 15. 6. 2007 požádal stěžovatel o doručení předmětného rozhodnutí, které mu bylo dne 22. 6. 2007 zasláno společně s přípisem, v němž mu bylo sděleno, že předmětné rozhodnutí mu bylo v souladu s § 24 odst. 2 správního řádu doručeno po uplynutí třídenní úložní lhůty v pondělí dne 16. 4. 2007. Z těchto důvodů byl podle Krajského soudu v Plzni posledním dnem lhůty pro podání žaloby den 16. 5. 2007 (§ 129 odst. 1 věta první s. ř. s. – opravný prostředek). Protože však stěžovatel podal žalobu proti rozhodnutí žalovaného až dne 17. 8. 2007, aniž by v ní přes sdělení žalovaného, který den doručení považuje za rozhodný, jakkoli namítal, že se v místě doručení nezdržoval, Krajský soud v Plzni žalobu usnesením ze dne 12. 10. 2007 podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. odmítl jako opožděně podanou, vrátil stěžovateli soudní poplatek a žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení. Krajský soud podotkl, že žaloba by byla podána opožděně i podle lhůty - dle názoru soudu nesprávné - uvedené v poučení účastníků v napadeném rozhodnutí správního orgánu.

Proti tomuto usnesení podal stěžovatel kasační stížnosti z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., v níž namítl, že Krajský soud v Plzni rozhodl nezákonně, když odmítl jeho žalobu jako opožděně podanou. Ohradil se proti závěru žalovaného a krajského soudu, že mu bylo napadené rozhodnutí doručeno náhradním způsobem a že tzv. fikce doručení podle § 24 odst. 1 s. ř. s. nastala dne 15. 4. 2007, protože se v místě doručení nezdržoval a ani zdržovat nemohl, neboť v době od 10. 4. 2007 do 30. 4. 2007 pracoval

v Praze pro M. Š., což doložil ručně psaným potvrzením. Z tohoto důvodu mu podle jeho názoru nemohlo být doručováno ani náhradním způsobem podle § 24 odst. 2 správního řádu, protože se v místě doručení nezdržoval a citoval ustanovení § 24 odst. 2 správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, podle kterého „nebyl-li adresát písemnosti, která má být doručena do vlastních rukou, zastížen, ačkoliv se v místě doručení zdržuje, doručovatel uloží písemnost v místně příslušné provozovně držitele poštovní licence nebo u obecního úřadu a adresáta o tom vhodným způsobem vyrozumí. Nevyzvedne-li si adresát písemnost do tří dnů od uložení, poslední den této lhůty se považuje za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl“. Uvedl, že rozhodnutí žalovaného obdržel až dne 22. 6. 2007 poté, co žalovaného podáním ze dne 15. 6. 2007 požádal o doručení předmětného rozhodnutí, a proto krajský soud pochybil, když jeho žalobu podanou dne 17. 8. 2007 odmítl jako opožděně podanou. Z těchto důvodů navrhl, aby Nejvyšší správní soud zrušil usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 12. 10. 2007, sp. zn. 30 Ca 81/2007 a vrátil mu věc k dalšímu řízení.

Žalovaný ve svém vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že těžiště kasační stížnosti spočívá v tom, zda se stěžovatel zdržoval v místě doručení v době od 10. 4. do 30. 4. 2007. Učinil proto dotaz na stěžovatelova zaměstnavatele, kterým byla Policie České republiky a na doručovatele zásilky obsahující rozhodnutí žalovaného Českou Poštu, s. p. Z obsahu jejich vyjádření podle žalovaného vyplývá, že se stěžovatel minimálně v době od 10. 4. do 22. 4. 2007 zdržoval v místě doručení, neboť v této době docházel do nedalekého zaměstnání a dovolenou čerpal až od 23. 4. 2007, přičemž jeho manželka, které se věc také týkala a bylo jí rovněž doručováno rozhodnutí v předmětné věci, si rozhodnutí převzala dne 12. 4. 2007, aniž by sdělila doručovatelce, že se manžel v místě doručení po rozhodnou dobu nebude zdržovat. Žalovaný podotkl, že s ohledem na to, že stěžovatelova manželka si rozhodnutí převzala, znal stěžovatel obsah rozhodnutí alespoň natolik, aby požádal o doručení rozhodnutí předtím, než nabylo právní moci. Podle žalovaného je z těchto zpráv zřejmé, že stěžovateli bylo rozhodnutí žalovaného doručeno v souladu se správním řádem, a jeho současný postup je pouze účelový.

Nejvyšší správní soud shledal, že kasační stížnost je přípustná za podmínek ustanovení § 102 a § 104 s. ř. s., protože byla podána osobou oprávněnou, která je v souladu s § 105 odst. 2 s. ř. s. zastoupena advokátem, byla podána včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.) a z kasačního důvodu podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení krajského soudu i řízení, jež jeho vydání předcházelo, v souladu s § 109 odst. 2 a 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), neshledal přitom vady, k nimž by musel podle § 109 odst. 3 s. ř. s. přihlídnout z úřední povinnosti.

Podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. je možné kasační stížnost podat z důvodu tvrzené nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu nebo o zastavení řízení.

Nejvyšší správní soud předně uvádí, že v této věci je, jak správně shledal Krajský soud v Plzni, příslušný vydat rozhodnutí o žalobě soud ve správním soudnictví (srov. usnesení zvláštního senátu zřízeného podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, č. j. Konf 108/2004-108). Podle § 129 odst. 1 věty první s.

ř. s. lze ve věcech správního soudnictví, v nichž zvláštní zákon svěřuje soudu rozhodování o opravných prostředcích proti rozhodnutím správních orgánů podle části páté hlavy třetí občanského soudního řádu, ve znění účinném k 31. 12. 2002, ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona podat ve lhůtě třiceti dnů od doručení rozhodnutí, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinak, žalobu podle části třetí hlavy druhé dílu prvního tohoto zákona, jsou-li splněny podmínky tam stanovené. Podle § 46 odst. 1 písm. b) in fine s. ř. s. soud usnesením odmítne návrh, jestliže byl podán opožděně. Nejvyšší správní soud připomíná, že podle § 179 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, se řízení, která nebyla pravomocně skončena před účinností tohoto zákona, dokončí podle dosavadních předpisů.

Žalovaný i soud tedy správně aplikovaly § 24 odst. 2 správního řádu účinného do 31. 12. 2005, který stanoví, že pokud nebyl zastižen adresát písemnosti, která má být doručena do vlastních rukou, ačkoliv se v místě doručení zdržuje, doručovatel uloží písemnost v místně příslušné provozovně držitele poštovní licence nebo u obecního úřadu a adresáta o tom vhodným způsobem vyrozumí. Nevyzvedne-li si adresát písemnost do tří dnů od uložení, považuje se poslední den této lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl.

Z obsahu příloh žalovaného a jeho vyjádření Nejvyšší správní soud shodně jako Krajský soud v Plzni zjistil, že žalovaný doručoval své rozhodnutí prostřednictvím České pošty, s. p. Vzhledem k tomu, že stěžovatel nebyl doručovatelem zastižen, byla zásilka uložena dne 12. 4. 2007 na Poštovním úřadě Staňkov, o čemž bylo stěžovateli zanecháno oznámení o uložení zásilky. Protože si stěžovatel zásilku nevyzvedl v úložní době, byla dne 30. 4. 2007 vrácena žalovanému. Dne 15. 6. 2007 požádal stěžovatel o doručení předmětného rozhodnutí, které mu žalovaný zaslal dne 22. 6. 2007 a informoval jej, že předmětné rozhodnutí mu bylo v souladu s § 24 odst. 2 správního řádu doručeno již dne 16. 4. 2007.

Nejvyšší správní soud podotýká, že řízení ve správním soudnictví je plně ovládáno zásadou dispoziční a je proto vždy jen na žalobci, zda proti rozhodnutí správního orgánu, podá žalobu u soudu a bude se domáhat ochrany svých práv. Musí tak žalobou v zákonem stanovené lhůtě jasně vymezit, které výroky správního rozhodnutí napadá a specifikovat, z jakých skutkových a právních důvodů považuje napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné. Na žalobci či stěžovateli tedy spočívá důkazní břemeno, když musí především navrhnout provedení důkazů, které jeho tvrzení dokládají.

Stěžovatel v žalobě pouze uvedl, že rozhodnutí žalovaného převzal dne 22. 6. 2007, aniž by toto tvrzení dále rozváděl či vysvětloval, když žalobní námitky zaměřil k meritu věci. Teprve poté, co Krajský soud v Plzni jeho žalobu odmítl jako opožděně podanou, stěžovatel v kasační stížnosti blíže popsal, z jakých důvodů má za to, že podal žalobu včas. Podání žaloby ve lhůtě k tomu určené dovodil z toho, že se nezdržoval v místě doručování, tj. v M., S., ale v Praze, přesně v době, kdy mu bylo doručováno, což také doložil ručně psaným potvrzením. Protože mu žalovaný zaslal následně k jeho žádosti své rozhodnutí, považoval stěžovatel žalobu podanou ke konci dvouměsíční lhůty za včas podanou. Žalovaný však ve svém vyjádření ke kasační stížnosti stěžovatelovy výhrady odmítl poté, co se dotázal stěžovatelova zaměstnavatele, jímž byla Policie České republiky, a dále

doručovatele předmětné zásilky, kterým byla Česká Pošta, s. p., a kdy s ohledem na odpovědi, jež ke svému vyjádření připojil, vyhodnotil tvrzení žalobce jako nevěrohodné.

Nejvyšší správní soud zaslal tyto odpovědi stěžovateli, aby měl možnost se k nim vyjádřit a případně je vyvrátit. Stěžovatel Nejvyššímu správnímu soudu pouze sdělil, že i po prostudování zaslaných listin trvá na obsahu kasační stížnosti, avšak jejich obsah nikterak nerozporoval.

Nejvyšší správní soud zjistil, že M., S., kde stěžovatel bydlel a kam mu bylo dne 12. 4. 2007 doručováno, se nacházejí 11 km od H., kam docházel minimálně v době od 10. 4. do 22. 4. 2007 do zaměstnání. Skutečnost, že stěžovatel docházel v uvedené době do zaměstnání, byla zjištěna ze zprávy Policie České republiky, Okresní ředitelství Domažlice, ze dne 10. 12. 2007. Následně byla zásilka uložena do 30. 4. 2007 na Poštovním úřadě v obci Staňkov, který se nachází v půli cesty mezi H. a M., jež jsou 141 km jihozápadně od Prahy 8, Kobylisy, kde měl údajně v době od 10. 4. 2007 do 30. 4. 2007 provádět pomocné práce pro M. Š. Stěžovatel se tyto okolnosti ani nepokusil vysvětlit, a proto má Nejvyšší správní soud za to, že je vyloučeno, aby pravidelně docházel do zaměstnání a zároveň prováděl pomocné práce v Praze 8, vzdálené 141 km (nadto přes celý střed Prahy) a nezdržoval se v místě bydliště. Rovněž z vyjádření České pošty, s. p., ze dne 19. 12. 2007 nevyplývá, že by se stěžovatel v místě doručení nezdržoval, když jeho manželka přebrala zásilku obsahující rozhodnutí týkající se shodného řízení dne 12. 4. 2007 (tj. zároveň s tím, kdy stěžovateli nebylo doručeno do vlastních rukou a zásilka musela být uložena), aniž by poštovní doručovatelce sdělila jakoukoli překážku bránící stěžovateli v převzetí zásilky obsahující rozhodnutí žalovaného.

Za této situace Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že stěžovatelem předložené ručně psané potvrzení nemůže vést k závěru, že se nezdržoval na adrese, na kterou mu bylo doručováno. Žalobou napadené správní rozhodnutí bylo tedy doručeno stěžovateli již 16. 4. 2007. Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že vzhledem k tomu, že podle § 129 odst. 1 věty první s. ř. s. mohl stěžovatel podat žalobu ve lhůtě třiceti dnů od doručení rozhodnutí a fikce doručení nastala dne 16. 4. 2007, mohl stěžovatel podat žalobu ke krajskému soudu do 16. 5. 2007. Krajský soud v Plzni proto správně posoudil žalobu stěžovatele podanou dne 17. 8. 2007 jako podanou opožděně.

Ze všech shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost jako nedůvodnou zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

Stěžovatel, který neměl v tomto soudním řízení úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.) a žalovanému náklady řízení nevznikly. Proto Nejvyšší správní soud rozhodl, že žádnému z účastníků řízení se náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznává.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. června 2008

JUDr. Marie Turková
předsedkyně

senátu